

РЕШЕНИЕ

№ 23341

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5989** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба на заместник-кмет на Столична община /СО/, чрез адв. П. срещу Решение №1148 от 26.03.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, 108-ми състав, постановено по нахд № 11501/2024г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-ОД-Н-24-25ОК-500 от 24.06.2024г., издадено от касатора, с което на Н. М. Н. за извършено нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община /Наредбата/, на основание чл.154а, ал.2 вр. чл.135 от Наредбата е наложена глоба в размер на 5000,00 лв..

С депозираната жалба се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Изразява се становище за доказаност на извършеното нарушение. Обосновава се отговорността на техническия ръководител. Оспорват се мотивите на СРС, според които в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Иска се решението да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Н. М. Н. с писмен отговор и в съдебно заседание чрез упълномощен представител оспорва касационната жалба, като неоснователна. Моли жалбата да бъде отхвърлена, не претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за неоснователна. Предмет на касационно оспорване е Решение № 1148 от 26.03.2025г. постановено по нахд № 11501/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 10.04.2024г. около 14:00 часа главен инспектор в Столичен инспекторат, извършил проверка на строителен обект „Жилищни сгради с подземен гараж“ в УПИ IX-3263, УПИ III-4023, УПИ IV-1024, кв.51, м. „М. долина от 01-ва до 06-та част“, поземлен имот с идентификатор 68134.1609.3263, находящ се в [населено място], район "С.", [улица]. В близост до обекта не била поставена информационна табела. В обекта се намирали багер и товарен автомобил, извършвали се изкопни дейности с багера, а земните маси се натоварвали в товарния автомобил. В строителния обект не било изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини. Бил съставен констативен протокол от проверката, с предписания за представяне на документи. Констативният протокол бил връчен на К. Л. за предаването му на техническия ръководител на обекта. По време на проверката Н. Н. не се намирал в обекта. На посочената в констативния протокол дата – 12.04.2024г. в Столичен инспекторат се явили свидетелката Р. Г., заемаща длъжността „ръководител здравословни и безопасни условия на труд“ при „Пи Ес Ес Строителство“ АД и Н. Н. – технически ръководител в същото дружество. На същата дата - 12.04.2024г. е съставен срещу Н.Н. акт за установяване на административно нарушение за това, че на 10.04.2024г. като технически ръководител на строителен обект е допуснал извършването на СМР без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта - нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от Наредбата. На 24.06.2024г. въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът приел, че на жалбоподателя е вменена отговорност не за негови лични действия, с които е осъществил състава на нарушението по чл. 29а, ал.1, т.7 от Наредбата /тоест, че на 10.04.2024г. той лично е извършил СМР без посоченото устройство за измиване на ходовата част/, а за това, че е допуснал друго лице да извърши такова нарушение респ. отговорността на жалбоподателя е ангажирана за допустителство. Правилно съдът е приел, че съгласно чл.24, ал.2 от ЗАНН, за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени“. Действително в конкретния случай не е посочено кой е извършителят на нарушението на чл.29а, ал.1, т.17 от Наредбата и дали това лице е било пряко подчинено на Н.Н., предвид разпоредбата на чл.135 /отм., приложима към датата на нарушението/ от Наредбата. Както в акта, така и в НП не е посочено какви точно дейности са били извършвани и дали

представляват СМР, от кого са били извършвани, дали извършващият ги е бил подчинено лице на Н.Н.. Липсващото описание на факти ограничава съществено правото на защита на наказаното лице, тъй като обвинението е неясно и непълно и това е основание за отмяна на наказателното постановление.

Правилни са и аргументите на районния съд, че процесното нарушение не се установява по несъмнен начин. Извън заявеното от Н.Н. на 12.04.2024г. пред актосъставителя, че той е техническия ръководител на обекта не са събрани и представени други доказателства. Освен това не е установено по безспорен начин дали лицата, управлявали багера и товарния автомобил са били пряко подчинени на Н.Н., а Н. съзнателно е допуснал тези лица да извършат нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от Наредбата.Правилно СРС е приел, че изложеното също е основание за отмяна на оспореното НП.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че атакуваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.Касационната жалба е неоснователна.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1148 от 26.03.2025г., постановено по нахд № 11501/2024г. по описа на Софийски районен съд, 108-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: